

SOCIALISTISCH ALTERNATIEF

€1
€2 steunprijs

Nummer 2 - Januari/Februari 2018

GELD ZAT: WAAROM MOETEN WIJ DAN INLEVEREN?

Al bijna 3 jaar lang koopt de Europese Centrale Bank elke maand voor 60 miljard aan bankgaranties en obligaties op om de problemen van de wereldwijde financiële crisis ook in Europa te kunnen verhullen, dan wel door te schuiven naar de toekomst. Dat is ruim 117 euro per inwoner van de EU per maand! Dat had gratis gezondheidszorg kunnen zijn voor de hele EU al meer dan twee en een half jaar lang. Maar nee, de bankiers hebben hun grip op de nationale regeringen en instituten juist weten te versterken en daarom zitten we in de unieke situatie dat de economie dan wel weer groeit, de productiviteit toeneemt, de tekorten op de arbeidsmarkt toenemen, maar de lonen niet stijgen.

DOOR PETER DEN HAAN, ROTTERDAM

Doordat de leiding van de arbeidersbeweging de ideologie van de 'vrije markt' heeft omarmd na de ineenstorting van de stalinistische regimes, heeft het grootkapitaal met haar neoliberale programma vrij spel gekregen. Met als gevolg een "race naar de bodem" wereldwijd. 10 mensen hebben net zoveel als de helft van de wereldbevolking! Daar moet een fundamentele verandering in komen.

De middelen zijn er, maar wat gebeurt er in werkelijkheid? De dividendbelasting voor multinationals wordt afgeschaft. De BTW op gebruiksgoederen wordt met 50% verhoogd. De allerrijksten

gaan minder belasting betalen! Het kabinet Rutte 3, maar ook de meeste kabinetten in de huidige EU treden op als huurlingen van het Bank- en Verzekeringswezen, met een ouderwets woord het Grootkapitaal. Met een duidelijke en voorspelbare uitkomst: de maatschappelijke problemen groeien, de rijken worden rijker en de armen worden armer. Genoeg!

In heel Europa, ook in Nederland, wordt er terecht geprotesteerd tegen deze aanvallen op onze levensstandaard en voorzieningen om de winsten van grootaandeelhouders op te kunnen krikken. De leraren hebben gestaakt en zowel in het primaire als secundaire onderwijs gaat er binnenkort actie worden gevoerd. De buschauffeurs van het streekvervoer zijn in actie, in de Zorg zijn al jaren protesten tegen de toenemende winsthonger van verzekeraars en private instellingen. Die gevechten moeten worden gebundeld; de mogelijkheid is er. De FNV gaat in de tegenaanval onder het motto van een Offensief. Dat werd hoog tijd. Daarvoor moet breed worden gemobiliseerd. In bedrijven en sectoren, maar ook onder brede lagen van de bevolking die de dupe zijn van het neoliberale beleid. Er is een remedie tegen dit neoliberale beleid van Rutte 3. SP, GroenLinks en PvdA profileren zich als een links alternatief. Wij moeten ze onder druk zetten om te vechten voor een linkse regering op een socialistisch programma, waarmee daadwerkelijk een einde gemaakt kan worden aan het perverse kapitalisme, waarvan slechts de superrijken profiteren.

Gemeenteraadsverkiezingen: kans om de impasse te doorbreken

Een jaar na de landelijke verkiezingen komen er nu in maart verkiezingen voor de gemeenteraden. Het politieke landschap is in dat jaar niet echt veranderd. Natuurlijk, er is een kabinet, D66 en kleinere Christelijke partijen zijn in de regeringsboot gehesen. Maar zoals iedereen verwachtte, werd het bezuinigingsbeleid gewoon doorgezet. D66 heeft de intrekking van het referendum al moeten incasseren. Op de rechtvleugel is competitie ontstaan tussen het langzamerhand bijna gewoon geworden anti-islamgeluid van Wilders en het 'beschaafde' racisme van Baudet, maar voor grote politieke verschuivingen is dit vanzelfsprekend allemaal te weinig.

DOOR PIETER BRANS, AMSTERDAM

De SP heeft het verlies van de landelijke verkiezingen nog niet in een andere aanpak verwerkt. Een wijziging aan de hoogste top is daarvoor onvoldoende. Op gemeentelijk niveau in coalitie met allerlei bezuinigingspartijen, heeft de SP nog niet overtuigend aangetoond dat deelname aan stadsbesturen echt een breuk betekent met het beleid van het uitkleden van werkende mensen, de gemeentelijke voorzieningen en het overlaten van huisvesting aan de markt, hoewel dat wel de intentie is van de SP.

De PVV heeft moeite om aan de Gemeenteraadsverkiezingen mee te doen: foute (ultrarechtse en racistische) lijsttrekkers, een gebrek

aan kandidaten, of aan onderlinge samenwerking, een verplichte nadruk op het bestrijden van de islam. Lokale kwesties komen daardoor niet aan bod. Het onvermogen van de PVV ligt bij de verkiezingen open en bloot op tafel. De nieuwe ster aan het rechtse firmament, het FvD, komt alleen uit in Amsterdam met een politieke zeepbel als lijsttrekker.

Dit alles betekent niet dat er bij de gemeenteraadsverkiezingen niets te winnen of te verliezen zou zijn. De gemeentes zijn verantwoordelijk voor openbaar vervoer, huisvesting, zorg en andere zaken die de arbeiders direct raken. Een strijd vanuit de gemeentes tegen de landelijk opgelegde bezuinigingen kan een factor van grote betekenis zijn. Politieke partijen die deze op de agenda plaatsen, zouden een groot verschil maken met de huidige één pot nat situatie.

Voorbeelden uit het buitenland maken dat duidelijk. Gemeenteraadsleden zoals Kshama Sawant in Seattle hebben zich ingezet voor een minimumloon van \$15 per uur (lokaal ook gerealiseerd) en voor betaalbare huisvesting (campagne en realisatie onderweg). In Ierland hebben diverse gemeenteraadsleden gestreden voor het tegenhouden van de waterheffing (in Nederland helaas zonder slag of stoot ingevoerd).

Een strijd op gemeentelijk niveau voor het realiseren of in stand houden van voorzieningen zou de SP een weg vooruit bieden uit de huidige impasse en de gemeenteraadsverkiezingen tot een gebeurtenis van betekenis kunnen maken.

Seksueel misbruik in de sport: welke antwoorden?

Onlangs bleek uit een grootschalig onderzoek, geleid door Oud-minister Klaas de Vries, dat 12% van de sporters als kind te maken heeft gehad met seksuele intimidatie en 4% zelfs met aanranding of verkrachting. Dat zijn schokkende cijfers. Na eerdere schandalen rond de katholieke kerk, rond producer Weinstein en na de verhalen die naar buiten kwamen met de #MeToo-beweging, tonen deze cijfers dat seksueel misbruik wijdverbreid is in de samenleving.

DOOR BARBARA VEGER, ROTTERDAM

Het is positief dat het onderwerp nu bespreekbaar is, maar dat is niet genoeg. Seksueel misbruik heeft alles te maken met machtsverhoudingen, ook in de sportwereld. De helft van de daders waren coaches of begeleiders. De onderzoekscommissie stelt dat het meeste risico aanwezig is in de topsport. Dat is niet verwonderlijk: veel jonge sporters dromen van een carrière als topsporter en zijn daarbij afhankelijk van de beslissing van een coach, die van die macht misbruik kan maken. Ook zijn bestuurders van sportclubs soms bang om in te grijpen omdat ze de reputatie van de sportclub willen beschermen of bang zijn sponsoren af te schrikken.

De onderzoekscommissie doet als voorname aanbeveling een meldplicht voor seksueel wangedrag. Dat zou op zich een goede stap zijn. Maar er is ook een democratisering van de sportwereld nodig; alle betrokkenen, sporters, hun ouders, supporters en het personeel zouden samen de sportclubs moeten runnen. Slachtoffers van seksueel misbruik moeten echte steun krijgen, ook gratis juridische steun.

Daarnaast zou een einde gemaakt moeten worden aan de supercommercie in de sport;

iedereen zou aangemoedigd moeten worden te sporten vanwege het plezier en de gezondheid, en sport zou niet een middel moeten zijn om miljoenen te verdienen.

Uiteindelijk is het kapitalisme zelf het grote probleem. Het is een systeem dat volledig is gebouwd op machtsverhoudingen, waarin mensen met geld en posities anderen kunnen onderdrukken, uitbuiten maar ook seksueel misbruiken. Een democratisch socialistische maatschappij zou daar een einde aan maken, en de strijd voor het socialisme zorgt op zich zelf voor een mentaliteitsverandering, zoals bijvoorbeeld ook het geval was bij de Russische Revolutie. Een zeer achtergebleven land kon een enorme sprong maken naar zeer progressieve wetten rond rechten voor vrouwen, kinderen en homoseksuelen, dankzij het enorm verhoogde klassenbewustzijn tijdens het revolutionaire proces. Wij zullen daarom, naast de strijd voor concrete eisen rond het stoppen van seksueel misbruik, ook moeten vechten voor een fundamentele, socialistische verandering van de maatschappij.

Hoe maken we van het FNV Offensief een succes?

De FNV gaat in de aanval! Tegen de race naar de bodem en de gevolgen van de neoliberale politiek. Eindelijk, verzuchten het grote aantal leden en niet-leden(!) die op een of andere wijze de rekening voor de kapitalistische woeker ophoesten.

DOOR PETER DEN HAAN, LID LEDENPARLEMENT FNV VERVOER; SUB-SECTOR SPOOR.

Laten we voorop stellen dat een mobilisatie van onze kracht noodzakelijk is. Vooral sinds de wereldwijde crisis van 2007-2008 hebben wij de rekening moeten betalen om het 'systeem' te redden. Sociale regelingen zijn afgebouwd; arbeidsvoorwaarden zijn verslechterd en de maatschappelijke consensus over de verzorgingsstaat zijn verdwenen en vervangen door de neoliberale 'participatiemaatschappij'. Onze positie, enkele sectoren daargelaten, kalft af. Er wordt al 36 jaar achteruit onderhandeld.

Al in een eerder stadium is deze negatieve ontwikkeling onderkend en zijn we als FNV weer gaan mobiliseren rond 1 mei. In eerste instantie onder de slogan: Meer Koopkracht en Echte Banen, maar inmiddels, ondanks de achterstand (5,5%) die werknemers de afgelopen jaren hebben opgelopen, hebben we de leus Meer Koopkracht in onze propaganda laten vallen. Daarnaast is tot grote teleurstelling van onze vergadertijgers het niet gelukt om tot een Sociaal Akkoord te komen en zitten we nu met de nieuwe rechtse regering van Rutte 3. Ik denk niet dat het nodig is om uit te leggen dat de aanval op de positie van alles onder 2 keer modaal wordt voortgezet. De economie trekt aan, de winsten zijn weer op het niveau van voor 2007, de arbeidsvoorwaarden worden afgebroken, flex en werken met een uitkering of onder bijstandsniveau is schering en inslag en het verzet daartegen is verwaarloosbaar. Dat is de stand van zaken op dit moment.

“ ”

In bedrijven en op straat moet worden gewerkt naar sectorale, regionaal en daarna landelijke mobilisatie en actie. Een concreet actieplan uitmondend in een 24-uuractie. Dat kan al op 1 mei, maar ook op Prinsjesdag. Want dit zittende kabinet gaat niet bewegen als ze zich niet in haar bestaan bedreigd voelt.

Dus ja, als we de FNV weer op de kaart willen zetten, is een tegenoffensief noodzakelijk. Maar dan is de hamvraag: met welk doel, welke strategie en tactiek gaan we dit Offensief voeren? Is het doel het petitioneren van het nieuwe kabinet en het verstevigen van onze onderhandelingspositie in de SER? Folderen om te polderen?

Folderen om te polderen is in de huidige maatschappelijke verhoudingen zinloos. De werkgevers voelden zich op basis van de verkiezingsuitslag sterk. Zij liggen niet erg wakker van het feit dat er geen sociaal akkoord ligt, want in hun beleving hebben ze de wind mee. En bovendien, Rutte 1 en 2 en inmiddels 3 hebben bewezen dat ze van verkiezingsbeloften, referenda, petitie of 'zwaarwegende' adviezen lak hebben. Een andere insteek is dus noodzakelijk.

Het arbeidsvoorwaardenpakket is vastgesteld. 3,5% voor 2018 is haalbaar, net als de 32-urige werkweek met behoud van loon en herbezetting in 4 jaar. Sectoraal kunnen op dat gebied de linies wel gesloten worden. Maar 90% van alle ellende komt uit de koker van de huurlingen van het kapitaal; de regering Rutte 3. Hoe gaan we ons effectief tegen die aanvallen verdedigen?

Met een concreet actieplan op basis van concrete eisen! Dat is de manier om in bedrijven en sectoren en op straat de mensen te bezien om met vertrouwen voor hun recht te vechten.

Voor een minimumloon van 12 euro 50. Ook voor Wajongers! Voor Mc-workers, schoonmakers, werkstudenten, kortom; eenieder.

De 15 Dollar-campagne in de VS werkt. Dat kan bij ons in Nederland en net zo goed in Europa ook. En moet!

AOW; tenminste 65 weer 65. Of 40 dienstjaren. Het is oud genoeg. We zijn mensen en slijten. De meeste werknemers halen slechts moeizaam geheel gezond hun pensioen.

Weg met de Marktwerking! Voor een renationalisatie van de NUTS-voorzieningen onder democratische controle en beheer! In de Zorg, Gemeentelijke Dienstverlening, de Volkshuisvesting, het Onderwijs, Openbaar Vervoer, de Post is de inefficiëntie enorm toegenomen. De winsten zijn in private zakken van aandeelhouders en te dik betaalde directeuren verdwenen, maar de kosten gestegen. Daar moet een einde aan komen. Dat begint al op 21 maart met de Gemeenteraadsverkiezingen en de Provinciale Staten. Die gaan over de plaatselijke en regionale uitgaven en budgetten. Gaan we voor nog meer neoliberale huurlingen of voor het menselijke, het socialistische alternatief?

Met zulke eisen kunnen we mensen mobiliseren. In bedrijven en op straat moet worden gewerkt naar sectorale, regionaal en daarna landelijke mobilisatie en actie. Een concreet actieplan uitmondend in een 24-uuractie. Dat kan al op 1 mei, maar ook op Prinsjesdag. Want dit zittende kabinet gaat niet bewegen als ze zich niet in haar bestaan bedreigd voelt. Hervormingen zijn een bijproduct van de klassenstrijd. En tegelijkertijd is er alle aanleiding om op Europees niveau de verbinding aan te gaan. Het is hoog tijd dat er een einde komt aan het bezuinigingsbeleid!

Leraren basisonderwijs opnieuw massaal in staking op 12 december, maar regering buigt niet - hoe nu verder?

Op 12 december werd er wederom massaal gestaakt door de leraren van het basisonderwijs en het speciaal basisonderwijs. 93% van de scholen bleef dicht. De regering wil echter niet meer dan de helft van het bedrag toezeggen dat de leraren eisen om de werkdruk te verlagen en de salarissen gelijk te trekken met die van het voortgezet onderwijs.

DOOR BARBARA VEGER, ROTTERDAM

We interviewden een aantal leraren tijdens een stakingsbijeenkomst in Rotterdam. Opvallend was dat alle leraren zeiden dat de hoge werkdruk de belangrijkste reden voor hen was om te staken. *"Ik werk 15 jaar in het onderwijs en er is heel veel veranderd,"* zei een leraar. *"Klassen zijn groter en gemengder geworden. Kinderen met gedrags- en leerproblemen moeten nu naar het gewone basisonderwijs in plaats van het speciaal onderwijs en dat verhoogt de werkdruk enorm."*

Een leraar stelde terecht dat het op zich goed is dat kinderen met gedrags- en leerproblemen geïntegreerd worden in het gewone onderwijs. Immers, zo leren kinderen met en zonder beperkingen met elkaar omgaan. Maar dat moet wel gepaard gaan met voldoende middelen, zodat bijvoorbeeld de klassen klein gehouden kunnen worden, en daar ontbreekt het nu net aan. Zo leidt een op zich goede maatregel tot een daling van het niveau van onderwijs, wat weer spanningen tussen ouders van kinderen met en zonder problemen tot gevolg kan hebben. Leraren van het speciaal onderwijs vertelden ook dat hun werk zwaarder was geworden, omdat alleen nog kinderen met zware problematiek bij hen op school komen. *"Er is onvoldoende tijd om de lessen voor te bereiden. De*

hulp aan de kinderen kost tijd, door besprekingen met instanties, overleg met de ouders, observatieformulieren etc. Er zitten gewoon te weinig uren in een dag."

Een jonge leraar merkte op dat een hoger salaris wel belangrijk is om nieuwe leraren te werven en zo een stijgend lerarentekort te voorkomen. *"Van mijn lichte studenten zijn er van de 200 maar 87 uiteindelijk afgestudeerd, dus dat zegt wel wat,"* vertelde hij. Er dreigt een tekort van 11.000 voltijdsvacatures over 10 jaar.

De leiding van de vakbonden heeft aangekondigd in 2018 door te willen gaan met actievoeren, maar dan in de vorm van estafetteacties. We vroegen de leraren wat zij dachten dat de beste strategie was om te winnen. Een lerares zei: *"Ik denk dat je pas impact hebt als je de scholen een week dicht gooit."* Sommigen waren het daar mee eens, anderen twijfelden. *"Aan de ene kant willen we laten zien dat het ons menens is, aan de andere kant willen we de kinderen niet tekort doen,"* zei een lerares. Sommigen waren bang dat bij een week staken de leraren de sympathie van de ouders zouden verliezen.

Het probleem is dat de vakbondsleiding de leraren in het basisonderwijs geïsoleerd houdt in hun

strijd. In alle onderwijssectoren, maar ook in de zorg, het openbaar vervoer en in de private sector spelen problemen van hoge werkdruk en loonachterstand. Waarom de strijd niet veralgemeniseren tot een breed offensief met massale acties om de regering op de knieën te dwingen of zelfs weg te staken?

We vroegen de leraren ook wat ze er van vonden dat po in actie zich aan het omvormen is tot een vakbond. Een leraar zei dat het tot versnippering leidt, maar anderen waren positief. *"Ze zijn toch in het gat gesprongen dat de vakbonden hebben laten vallen,"* zo zei een lerares. Een ander merkte op: *"Po in actie staat toch dichterbij de werkvloer dan de grote vakbonden."* We begrijpen de sympathie voor po in actie. Zij waren de aanjagers van de stakingen, dankzij de druk die zij hebben uitgeoefend kwam de vakbondsleiding in actie.

Aan de andere kant biedt het geen oplossing als elke sector zijn eigen vakbond gaat oprichten. Het belangrijkste instrument om onze belangen te verdedigen, blijft de FNV. Het probleem is alleen dat de FNV gekaapt is door een leiding die wat betreft levensomstandigheden en denkbeelden dichterbij de werkgevers dan bij de werknemers staat, en daarom strijd stelselmatig afremt. We zullen binnen de vakbeweging een linkse oppositie moeten uitbouwen, en de strijd aangaan om de FNV om te vormen tot een daadwerkelijk strijdorgaan dat acties tot overwinningen kan leiden.

In alle onderwijssectoren, maar ook in de zorg, het openbaar vervoer en in de private sector spelen problemen van hoge werkdruk en loonachterstand. Waarom de strijd niet veralgemeniseren tot een breed offensief met massale acties om de regering op de knieën te dwingen of zelfs weg te staken?

'Groen kapitalisme' is een leugen

Zoals Engels in 'Dialectiek van de Natuur' opmerkt: *“Bij iedere stap worden we eraan herinnerd dat de natuur zich niet laat veroveren zoals een vreemd volk dat doet, maar dat wij, als vlees, bloed en hersenen, deel uitmaken van de natuur en midden in de natuur leven.”*

DOOR LAURA FEENEY, GRONINGEN

De natuur moet niet gezien worden als slechts een slachtoffer van kolonisatie door de rijken, blanken en machtigen. Engels begreep in het jaar 1870 dat het socialistische doel niet is om de natuur te overstijgen, maar om in het milieu te leven. We hebben het voordeel dat er heel veel kennis over de natuurlijke wereld is. Daar moeten we uit leren en niet proberen om deze kennis te negeren of te verdraaien. Technologische vooruitgang en economische groei onder het kapitalisme leiden tot meer schade aan de planeet, ze worden gebruikt om het rotte systeem op te lappen. Het eco-modernisme gaat uit van grootschalige landbouwproductie waarbij elke hoek van de wereld 'productief' wordt, maar het is niet omdat we 'één zijn met de natuur' dat we het recht hebben om de natuur te vernietigen. De aarde voor de winst manipuleren, heeft negatieve gevolgen voor ons dagelijks leven, de lucht die we ademen, het water dat we drinken en het voedsel dat we eten.

De eerste schade werd aangericht tijdens de Industriële Revolutie, toen de drang om zo snel mogelijk te produceren leidde tot onmogelijke arbeidsvoorwaarden en vernietigende vervuiling. China kent vandaag gelijkaardige problemen. Naarmate de industriële productie werd opgedreven op basis van goedkope arbeidskrachten, volgden ook de slechte milieugewoonten. Milieuspecialisten in China schatten dat er tegen 2020 maar liefst 550.000 mensen voortijdig zullen overlijden door luchtvervuiling. Fabrieken en bedrijven willen op massale schaal luxe voor de ontwikkelde landen produceren, maar gaan voorbij aan de arbeids- en levensvoorwaarden van de Chinese arbeiders en die in andere ontwikkelende landen.

De kapitalistische consumptiecultuur is gebaseerd op verspilling. We leren naar dingen te verlangen die we niet nodig hebben, terwijl velen geen toegang hebben tot basisbehoeften om te overleven, zoals schoon water en gezonde lucht. Wie het zich kan veroorloven, en vaak ook wie dit niet kan, neemt deel aan een "kooptherapie"

die een vals gevoel van voldoening moet opleveren, een gevoel dat we niet krijgen op de werkplaats. We kunnen verslaafd worden aan de sensatie van consumptie. Maar tot welke blijvende schade kan deze consumptie leiden? We produceren bijvoorbeeld 20 miljoen ton elektronisch afval per jaar, onder meer computers, televisies en alle nieuwste iPhone-upgrades. Volgens een studie van de VN uit 2014 wordt slechts 16% van het e-afval hergebruikt. Er werden sinds 2007 7,1 miljard smartphones gemaakt. Daartoe worden schadelijke zware metalen gebruikt, deze worden vaak versmolten en dragen bij aan de klimaatverandering. De mijnbouw voor grondstoffen als kobalt heeft eveneens ernstige gevolgen. In de Democratische Republiek Congo vervuult het afvalwater van kobaltmijnen het drinkwater in de regio. De mijnwerkers kennen bovendien harde arbeidsvoorwaarden, met onder meer kinderarbeid.

Deze discussie dook recent opnieuw op met de nieuwe iPhone X. Er waren veel klachten over hoe gemakkelijk die iPhone kapot gaat, alsof het er voor gedaan is. Dit wordt vaak omschreven als 'geplande veroudering', een belangrijke oorzaak van e-afval. Het bedrijf Apple wordt geprezen voor het aanpassen van de productiemethode om de ecologische voetafdruk te beperken, maar dit gebeurde slechts nadat op de vervuulende productie werd gewezen en de klanten daarover klaagden. Apple heeft nu 'Apple Renew' opgezet om oude telefoontoestellen te hergebruiken, maar er wordt niets ondernomen wat de eigen winsten kan schaden. Deze bedrijven blijven de verantwoordelijkheid voor hergebruik doorschuiven naar de consumenten in plaats van de productie te veranderen. Consumenten worden wereldwijd aangezet om hun ellende te vergeten door nieuwe technologie aan te schaffen. De kosten hiervoor zijn niet alleen van financiële aard, maar omvatten ook de lucht die we ademen.

We hebben als consumenten macht, maar om iets te veranderen is er nood aan collectieve actie tegen de grote bedrijven. Wie het zich kan veroorloven, kan op individuele basis betere keuzes maken maar de schade aan het milieu zal onder het kapitalisme nooit hersteld worden. Het huidige kapitalistische wereldsysteem doet de aarde en de arbeiders bloeden in naam van de winst. Dit zal zo blijven tot we ertegen in opstand komen en een socialistische oplossing aanbieden waarmee een einde wordt gemaakt aan de winstzucht, onnodige verspilling en uitbuiting.

Waarom ik lid werd: Isaäk, Groningen

Sinds december 2016 heb ik besloten mijn interesse voor socialisme en daarnaast mijn bezorgdheid over de huidige politieke ontwikkelingen in Nederland in de praktijk te brengen. Voor mij was het onvoldoende om alleen met vrienden en familie hierover te discussiëren.

Mijn partner heeft mij hierbij ook aangemoedigd. Vooraf heb ik veel over het socialisme gelezen, zoals wat het socialisme is en wat het socialisme niet is. Ik ben een sociotherapeut/verpleegkundige in de geestelijke gezondheidszorg hier in Groningen. Mijn collega's en ik worden dag en nacht met bezuinigingen in de zorg geconfronteerd door onze agressieve kapitalistische regering hier in Nederland. Een soort neoliberale regering met als enig doel het bevorderen en promoten van multinationals ("big business") en ervoor zorgen dat steeds meer geld naar de rijken toegaat. We merken ook in de psychiatrie, waar ik al jaren werk, dat verschillende managers een meer en meer geldzuchtige attitude en houding gaan vertonen. Productie in de zorg lijkt veel belangrijker dan goede zorg verlenen aan de patiënten of cliënten. Uiteraard kan ik het management of zulke managers het niet altijd direct kwalijk nemen. Zij moeten ook voldoen aan de eisen 'van het kapitalisme' hier in Nederland (denk hierbij ook aan de zorgverzekeraars).

Ik ontdekte Socialistisch Alternatief op het internet (een organisatie die aangesloten is bij het Comité voor de Arbeiders Internationale). Ik was erg onder de indruk van hun standpunten tegen alle vormen van onderdrukking, zowel internationaal als op nationaal niveau. Hoewel relatief klein in vergelijking met andere socialistische en sociaaldemocratische partijen hier in Nederland, hebben zij niet de internationale socialistische boodschap verloren zoals andere politieke bewegingen. Het sluiten van compromissen op individueel niveau kan zinvol zijn. Reflectie in het dagelijkse leven biedt mogelijkheden en nieuwe uitdagingen. Anderzijds, als het socialisme en haar idealen verwateren door compromissen, leidt dit vaak tot een bourgeois politieke onverschilligheid die we iedere avond kunnen zien op het achtuur journaal.

Hier in Nederland zien we soms mensen die denken dat 'sociaal zijn' socialisme is. Sociaal zijn is prima en gewenst. Maar, internationaal socialisme en Socialistisch Alternatief zijn meer dan een

beweging over beïnvloeding van sociaal gewenst gedrag op politiek niveau. Het doel van Socialistisch Alternatief is de arbeidersklasse bekend te maken met ideeën die profijt hebben voor alle mensen en het ontmaskert het kapitalisme voor wat het altijd is geweest, te weten: de geestelijke en fysieke slavernij van de arbeider.

In het afgelopen jaar heb ik de gelegenheid gehad om enkele leden van andere socialistische / communistische groepen hier in Groningen te ontmoeten en met hen te spreken. Twee van deze groepen lijken veel tijd te spenderen aan het vinden van wegen om samen te werken, dat is prima, maar niet als dit ook leidt tot veronachtzaming van de eigen politieke ideologie. Zij nemen geen afstand van Stalin-achtige tactieken of agressie, bijvoorbeeld tijdens een plaatselijke demonstratie waar ze samenwerkten met een agressieve afdeling van Antifa. Fysieke agressie wordt niet gebruikt door Socialistisch Alternatief. Ook niet in de internationale socialistische beweging Comité voor een Arbeiders Internationale, die hun tijd gebruiken en zich inspannen om de arbeidersklasse hier in Nederland en elders te bereiken (zelfs in landen als de Verenigde Staten waar het kapitalisme aan de macht is sinds 1776). En natuurlijk door hun officiële website en nationale krant (Socialistisch Alternatief) die nu beschikbaar is in het Nederlands en het Engels.

Socialistisch Alternatief hier in Nederland is actief in vakbonden en gebruikt de spreektijd die wordt gegeven door de vakbonden met enthousiasme.

Ik hoop dat de lezers van de krant van Socialistisch Alternatief de tijd nemen om echt na te denken over hetgeen zij daarin lezen. Als nieuwkomer in de beweging zou ik willen aanbevelen om de website van Socialistisch Alternatief te bekijken. Daar vind je verslagen en artikelen over interessante actualiteiten (nationaal en internationaal) en natuurlijk de internationale socialistische antwoorden op thema's zoals: kapitalisme, imperialisme, zionisme, discriminatie en onderdrukking.

Ben je ook geïnteresseerd om lid te worden of wil je meer informatie? Bezoek onze websites: socialistischalternatief.nl en www.socialistworld.net, of stuur een email naar: info@socialisten.net

Leden van Izquierda Revolucionaria op een betoging. IR (Spanje) maakt net als Socialistisch Alternatief in Nederland deel uit van het Comité voor een Arbeidersinternationale

Jeruzalem als hoofdstad van Israël: Trump laat het masker van neutraliteit vallen

Het Internationaal Gerechtshof gaf in 2004 haar opinie over het Israëlisch-Palestijnse conflict op basis van het internationaal recht. Het veroordeelde niet alleen de muur als illegaal maar stelde ook vast dat het land dat door Israël veroverd werd tijdens de oorlog van 1967, "inclusief Oost-Jeruzalem", bezet gebied was. De internationale gemeenschap had datzelfde uitgangspunt, en koos daarom Tel Aviv in plaats van Jeruzalem als locatie voor ambassades.

DOOR RAJA, EIINDHOVEN

Op 6 december brak Trump radicaal met deze internationale consensus, en kondigde aan dat de Verenigde Staten Jeruzalem formeel zouden erkennen als de hoofdstad van Israël en dat de Amerikaanse ambassade daarheen verplaatst zou worden. Dit beleid gaat bewust in tegen het internationaal recht. Eindelijk is het masker van neutraliteit, die de Verenigde Staten tientallen jaren probeerde op te houden, verdwenen.

Oost-Jeruzalem heeft meer dan 300.000 inwoners die geen Israëlische staatsburgers zijn. Voor de Palestijnen is een oplossing in de vorm van twee staten zonder Jeruzalem onacceptabel. Zoals te voorspellen was, heeft Trumps aankondiging een golf van protest in Palestina veroorzaakt, met do-

den en honderden gearresteerden na militair ingrijpen door de Israëlische staat tot gevolg. Protesten blijven aanhouden in de bezette gebieden (en rond heel de wereld), ondanks het feit dat de Palestijnen gehinderd worden door een gebrek aan een effectieve leiding om de protesten vooruit te brengen. De persoonlijke moed van actievoerders zoals Ahed Tamimi (de beelden waarbij zij een Israëlische soldaat in het gezicht sloeg werden beroemd) contrasteren met de lafheid van leiders zoals Mahmoud Abbas (die onlangs overdreven gediensstig was tegenover Trump, en beweerde: "We staan op het punt van echte vrede tussen Palestijnen en Israël's")

Het zogenoemde "vredeproces" is al geruime tijd op sterven na dood. Nu dat alle maskers afgevallen zijn, zouden de Palestijnse leiders eindelijk moeten breken met de V.S. als bemiddelaar in het conflict. Ze zouden moeten stoppen met de politiemanspel voor Israël in de bezette gebieden. De positie van het Committee for a Workers's International (CWI) is decennia lang geweest dat twee staten, een democratisch socialistisch Israel en een socialistisch Palestina, met Jeruzalem als gedeelde hoofdstad, de beste oplossing biedt. Het is de enige manier waarop vrede bereikt kan worden met respect voor het recht op zelfbeschikking voor beide volkeren in de regio.

De strijd voor democratie in Hong Kong

Er gaat geen week voorbij zonder dat de Chinese dictatuur de druk op Hong Kong verhoogt. Peking ijvert voor grotere politieke controle en om de cultuur van massaprotest in Hong Kong te onderdrukken.

DOOR PIETER BRANS, AMSTERDAM

Onafhankelijkheid

Een groeiend verlangen naar onafhankelijkheid onder jongeren in Hong Kong heeft het regime schrik aangejaagd. Repressie krijgt altijd met weerstand te maken, maar de dictatuur wordt nooit iets wijzer en gelooft dat machten en intimidatie de oplossing zijn. Steun voor de onafhankelijkheid heeft pas een jaar of drie massale steun in Hong Kong, als een direct gevolg van de steeds zwaardere onderdrukking vanuit Peking.

Test gebied

Nu Xi Jinping de controle over het Chinese regime vast in handen heeft, is Peking in een overwinningstemming. De economie is nu gestabiliseerd, vertellen ze ons, en de invloed van China in de wereld groeit. Hong Kong is nu een testgebied voor het regime van Xi, die de Chinese miljardairs vertegenwoordigt, om zijn groeiende macht ten toon te spreiden.

Massale demonstraties

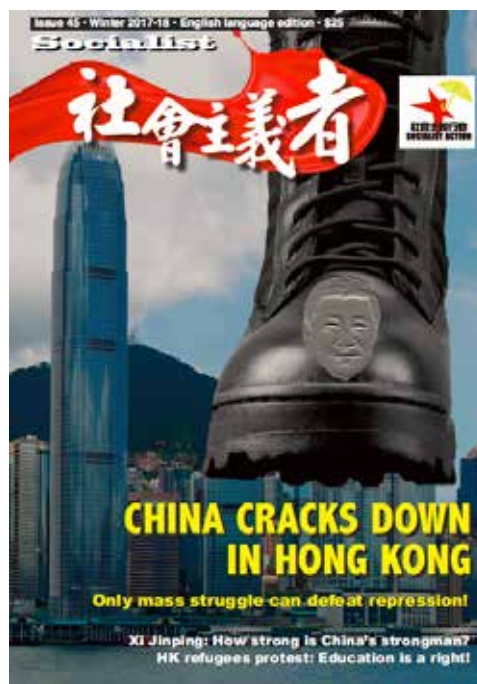
Eind augustus 2017 demonstreerden

140.000 mensen tegen het gevangen zetten van 16 jonge activisten. Dit voorbeeld laat zien hoe snel een massabeweging kan ontstaan en hoe door improvisatie nieuwe organisaties en een nieuwe leiding gevormd kunnen worden in de hitte van de strijd.

De beweging voor democratie moet zich reorganiseren om effectief weerstand te bieden aan de aanvallen van Peking. Er is geen tekort aan strijdlust onder de inwoners van Hong Kong. Maar een strijdbare leiding die een duidelijke strategie kan bieden is nodig. De huidige leiders aan de top, met hun vasthouden aan het systeem van het kapitalisme, proberen de beweging voortdurend van de rails te krijgen. Zij kiezen altijd voor compromissen tegenover strijd.

Een massale arbeiderspartij die de strijdende voorhoede voor democratie aan zijn zijde kan krijgen zou deze strijd kunnen verbinden aan het gevecht tegen werktijden die van mensen slaven maakt, lage lonen en banen zonder perspectief en voor betaalbare huisvesting en meer investeringen in overheidsdiensten als onderwijs en gezondheidszorg.

Het is dezelfde ondemocratische elite, de kapitalistische bazen en vertegenwoordigers van de communistische partij, die alle oplossingen voor deze problemen blokkeert. Socialistisch beleid, verbonden met eisen voor onmiddellijke en volledige democratie, is de weg vooruit.

Het magazine van Chinaworker.info

SOCIALISTISCH ALTERNATIEF

€1
€2 steunprijs

Nummer 2. Januari/Februari 2018

Woonruimte voor mensen, niet voor de winst!

Met een nieuwe golf van internationale studenten die moeite heeft om een dak boven het hoofd te vinden, en tegenover de vele belanghebbenden die hun winsten over onze rug maken, willen we het bewustzijn vergroten en bouwen aan een bewuste beweging van Nederlandse en internationale studenten die opkomen voor een serieuze verandering in het woonbeleid.

DOOR AINDRIÚ DE BUITLÉIR, UTRECHT

“Wij willen woonruimte,” een actiegroep van studenten in Utrecht, vestigt sinds een eerste actie in oktober 2017 de aandacht op de bijzonder onzekere woonsituatie van internationale studenten. Na die actie waren er een aantal gesprekken met woonadviseurs van de gemeente Utrecht, vertegenwoordigers van de universiteit en van studentenorganisaties. Er werd tijdens dit polderproces weinig opgeschoten. Op de vergaderingen werd de kern van de zaak op typisch technocratische wijze niet besproken: elke gesprekspartner wees op de eigen beperkte bevoegdheden om zo de moeilijke woonsituatie eigenlijk te aanvaarden.

Tijdens deze gesprekken hebben verschillende personeelsleden van de universiteit, waaronder doctoraatsonderzoekers en academische adviseurs, hun steun voor de studentenacties uitgesproken en sommigen sloten zelfs bij de studentenacties aan. Dergelijke solidariteit is van groot belang om met toekomstige acties een significante impact te hebben.

Het personeel in de volledige onderwijssector is overwerkt en onderbetaald. Wie begint te werken, botst op steeds slechtere voorwaarden in flex-contracten met lage lonen. Het is niet verwonderlijk dat er in academische kringen en onder jongeren een groeiende roep naar echte verandering is. Dat is een internationaal fenomeen: een studie geeft aan dat bijna 50% van de Amerikaanse millennials de voorkeur geeft aan een socialistische samenleving.

De gemeente Utrecht beloofde om ongeveer 5.000 nieuwe woon-eenheden te bouwen. Daarmee hoopt de gemeente dat de cijfers tegen 2025 kloppen en er voldoende woonruimte is voor studenten. De wooncrisis zal echter niet zomaar verdwijnen als er nieuwe woonruimte komt, denk maar aan het grote aantal klimaatvluchtelingen dat de komende jaren asiël zal zoeken, de groeiende studentenbevolking en het stijgend aantal uithuiszettingen als gevolg van armoede en de scherper wordende ongelijkheid. Dit plan volstaat niet om het probleem aan te pakken, de wooncrisis dreigt enkel erger te worden. Als onze wethouder zich socialistisch noemt, weet hij ongetwijfeld dat het probleem in het kapitalisme zelf gebakken zit.

Zoals de Ierse vakbondsman en socialist James Connolly opmerkte: “Het kapitalistisch systeem oplappen werkt niet meer, het moet weg.”

We moeten nu in actie komen. Vorig jaar zijn we begonnen met solidariteit uit te bouwen en waren er directe acties rond de kwestie van betaalbaar wonen. We zullen in 2018 doorzetten met een nog groter gevoel van dringendheid.